

ת"פ 1886/01/19 - מדינת ישראל נגד יצחק ונונו, למד. שקד בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1886-01-19 מדינת ישראל נ' ונונו ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יצחק ונונו

2. למד. שקד בע"מ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד ערן זלר

ב"כ הנאשם, עו"ד אמיר ג'ורג'י

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

כל אחד מן הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של סיוע למרמה והפרת אמונים, לפי סעיפים 284 ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגש הסדר טיעון.

הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להטיל על הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") שישה חודשי מאסר שאותם יוכל לרצות בדרך של עבודות שירות, אם יימצא מתאים לכך על ידי הממונה על עבודות השירות;

מאסר על תנאי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, וזאת למשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין;

וקנס בסך ₪ 450,000 או 6 חודשי מאסר בפועל תמורתו.

עמוד 1

כן, יעתרו להטיל על הנאשמת 2 (להלן: "הנאשמת") קנס בסך של 450,000 ₪.

הצדדים הסכימו כי הקנסות שיוטלו על הנאשמים ישולמו באופן הבא:

סכומי כסף שתפסה המאשימה מאת הנאשמים ויתרות לתשלום לנאשמת מאת צדדים שלישיים, שהוקפאו או נתפסו על פי צווי בית משפט, יועברו במלואם לקופת בית המשפט לשם תשלום הקנסות.

הוסכם כי סכומים אלה יועברו תחילה לשם תשלום הקנס שיוטל על הנאשמת, ורק עם תשלום מלוא הקנס שהוטל על הנאשמת, תועבר יתרת הכספים התפוסים לתשלום הקנס שיוטל על הנאשם.

את יתרת הקנס שתיוותר לנאשם לשלם, לאחר העברת כל הסכומים האמורים לקופת בית המשפט, יהיה על הנאשם להעביר לקופת בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.11.19.

כתב האישום

בהתאם לעובדות כתב האישום, חברת נתיבי ישראל, החברת הלאומית לתשתיות תחבורה בע"מ (להלן: "נת"י") או ("נתיבי ישראל"), היא חברה ממשלתית העוסקת בתכנון, פיתוח ואחזקת כבישים ודרכים בישראל. נתיבי ישראל החליפה בשנת 2004 את יחידת הסמך במשרד התחבורה, מע"צ.

עם הפיכתה לחברה ממשלתית, החלה נת"י להעסיק במיקור חוץ נותני שירותים רבים, בהם מנהלי פרויקטים, האחראים על ניהול שלבי הקמת הכביש מתכנון ועד ביצוע, מתכננים, מודדים ויועצים; וכן קבלני ביצוע האחראים על סלילת הכביש.

כחברה ממשלתית מחויבת נת"י לבצע התקשרויותיה בהתאם להוראות הקבועות בחוק חובת מכרזים, התנ"ב-1992 ותקנותיו. כאמור בהוראות אלה מומחה/מומחים, הם בעלי התפקידים הבאים: מנהל פרויקט, מתכנן, יועץ בתחום התכנון, מודד וכן יועץ לביצוע עבודה הדורשת יחסי אמון או ידע ומומחיות מיוחדים.

מחלקת התקשרויות היא מחלקה בנת"י האחראית על הליך ההתקשרות עם מומחים.

ועדת מכרזים (מומחים) (להלן: "הוועדה" או "ועדת המומחים"), היא הגוף המוסמך לקבל החלטות הנוגעות להתקשרות של נת"י עם מומחים; כניסת מומחים למאגר הספקים; בחירת מומחים מתוך המאגר התקשרות עימם; הגדלות הקטנות של סכום התקשרות עם מומחים.

הוועדה מונה לפחות שלושה בעלי תפקידים בנת"י, וכוללת נציג של הלשכה המשפטית ושל החשבונות.

מאגר הספקים של נתיבי ישראל הוא מאגר הכולל בעלי מקצוע (חברות ויחידים) בהתמחויות שונות אשר ועדת מומחים קבעה כי עמדו בתנאי סף שנקבעו בנהלי נת"י ובכללם השכלה, רישיון, ניסיון מקצועי ועוד. על פי נהלי חברת נתיבי ישראל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, תנאי הכרחי להתקשרות עמה בחוזה למתן שירותים מקצועיים דוגמת שירותי ניהול פרויקטים, תכנון או מדידות, היה הימצאות במאגר הספקים בהתמחות הרלוונטית.

מנהל פרויקט הוא ספק של נת"י אשר משמש הלכה למעשה ידה הארוכה, שכן הוא מפקח מטעמה על כל שלבי הפרויקט- מתכנון ועד ביצוע. בין היתר מנהל הפרויקט מפקח ומאשר חשבונות שמוגשים לנת"י ע"י המתכננים והקבלנים העוסקים בפרויקט.

המעורבים

שמעון בן דוד (להלן: "בן דוד") החל לעבוד בנתיבי ישראל בחודש אפריל 2011. תחילה שימש בן דוד עוזרו של המנכ"ל שי ברס ובהמשך עסק בניהול השוטף של יחידת מאגרים וספקים, היה חבר ועדת מומחים ולקח חלק פעיל בישיבותיה. בחודש אפריל 2012 מונה בן דוד לממלא מקום סגן מנהל אגף חוזים, רכש ולוגיסטיקה, וביולי אותה שנה מונה לסגן מנהל האגף.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש יולי 2012, שימש בן דוד יו"ר ועדת מומחים, ניהל ביד רמה את ישיבותיה והיה בעל השפעה מכרעת על החלטותיה להתקשר בחוזים עם ספקים ויועצים בתחומי התכנון, ניהול הפרויקטים והמדידות.

בחודש אוגוסט 2014 קודם בן דוד פעם נוספת, עת מונה ע"י דירקטוריון נתיבי ישראל לממלא מקום מנהל אגף רכש חוזים ולוגיסטיקה בחברה, וניתנה לו זעות חתימה על חוזים בשווי של עד 20 מיליון ₪.

בהיותו עובד נתיבי ישראל, היה בן דוד עובד ציבור כהגדרתו בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יצחק ונונו (להלן: "הנאשם" או "ונונו") הוא בעליה של חברת למד שקד בע"מ (להלן: "למד שקד" או "הנאשמת"). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מחודש מרץ שנת 2011, נכללה שקד במאגר המתכננים של נת"י.

ליאור לנקרי (להלן: "לנקרי") הוא מקורבו של ונונו, חברו הטוב ושותפו למיזמים עסקיים. במהלך שנת 2011 ועד תחילת 2012 הועסק לנקרי במשך כשבעה חודשים כעובד של הנאשמת, והיה בעל זכויות חתימה בחשבון הבנק שלה.

בראשית שנת 2012, הקים לנקרי את חברת ניהול הפרויקטים מתן ל.א. הנדסה וניהול בע"מ (להלן: "חברת

מתן" או "מתן"). החל מחודש פברואר 2012 ובמהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, נכללה מתן במאגר מנהלי הפרויקטים של נת"י.

הנאשם ולנקרי התנהל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כשותפים עסקיים במיזמים שונים בארץ ובחו"ל. החל משנת 2014 היו הנאשם ולנקרי בעלים משותפים של חברת האחזקות שקד את לירז בע"מ (להלן: "שקד את לירז"), והחזיקו במשותף במניותה בשיעור של 50% כל אחד; החברות מתן ולמד שקד החזיקו בנכס מקרקעין בחיפה בשותפות שווה; הנאשם אף החזיק במשותף עם למד שקד ושותף שלישי מבנה בטירת הכרמל.

הנאשם היה מקורב לרבים ממקבלי ההחלטות בנת"י. כך, ונונו היה מקורב לאלכס ויז'ניצר, מנכ"ל נת"י בשנים 2003-2010; כן היה הנאשם מקורב לשי ברס שהחליף את ויז'ניצר וכיהן כמנכ"ל נת"י עד שנת 2014; ונונו עמד עם ברס בקשרים חברתיים, והרבה להיפגש עמו ולייעץ לו בענייניה השונים של נת"י; כפי שיפורט בהמשך, הנאשם ובן דוד הכירו ביניהם על רקע פעילותם הפוליטית עוד בטרם החל בן דוד לעבוד בנת"י, ובהמשך קיימו קשרים הדוקים על רקע עבודתו של בן דוד בנת"י.

פרט אישום ראשון - סיוע להפרת אמונים של עובדי נתיבי ישראל

סיוע להפרת אמונים של בן דוד

כאמור לעיל, בן דוד והנאשם הכירו ביניהם על רקע פעילותם עוד בטרם החל בן דוד לעבוד בנתיבי ישראל בהמשך, בעת שכן דוד שימש בתפקידיו השונים בנת"י, קיימו ביניהם קשרים הדוקים. בן דוד הרבה להיפגש עם ונונו במסגרת שעות העבודה ומעבר להן; השניים נהגו לשבת יחד בבתי קפה ולסעוד במסעדות שונות. בכל הפגישות האמורות נהג ונונו לשלם את החשבון עבור בן דוד. במספר הזדמנויות קנה הנאשם לבן דוד בגדים ונעליים, על חשבונות של הנאשם.

הנאשם, לפי שהיה בקשרים טובים עם מנכ"ל שי ברס, נהג מעת לעת להתערב מולו בסוגיות שונות לטובת האינטרסים של בן דוד. במסגרת יחסיהם הקרובים ונונו אף העניק לבן דוד, בעת הרלוונטית לכתב האישום, מכסחת דשא חדשה חנם אין כסף וכן העניק לו במתנה 2500 שקלים במזומן לרגל חגיגת הברית של בנו של בן דוד.

בהמשך ליחסיו הקרובים עם ונונו, הכיר בן דוד גם את לנקרי, שהיה כאמור מקורבו ושותפו של הנאשם.

בחודש יולי 2012, זמן קצר לאחר הקמת חברת מתן ורישומה במאגר הספקים של נת"י, פנה בן דוד ללנקרי וביקש ממנו להעסיק את גיסתו, אורית אזולאי, בחברת מתן שבבעלותו. לנקרי קיבל את הבקשה והחל להעסיק את אזולאי כמזכירה במתן, וזאת בידיעתו של הנאשם.

בספטמבר 2014 נענה בן דוד להזמנתו של הנאשם וטס עמו ועם לנקרי לברלין. בן דוד קיווה כי בעקבות הנסיעה המשותפת, יצטרף כשותף למיזם נדל"ן שתכננו הנאשם ולנקרי לפתח בברלין, דבר שלנקרי והנאשם ידעו.

במעשיו המתוארים לעיל, העמיד הנאשם את בן דוד בניגוד עניינים בין האינטרסים עליהם הופקד כעובד ציבור בנתיבי ישראל, לבין האינטרסים העסקיים של הנאשמים ולנקרי כספקים של נת"י, וזאת לאור קשריו החברתיים של בן דוד עימם, ורצונו להשתלב בעסקיהם המשותפים.

בהיותו מצוי בניגוד עניינים חריף בשל כל האמור לעיל, פעל בן דוד בעניינו של החברות לבד שקד ומתן בעת ששמש חבר ויו"ר ועדת מרכזים מומחים בנת"י. כך, בן דוד השתתף בעשרות ישיבות שהתקיימו בין אוקטובר 2011 לנובמבר 2015, שבמהלכן נדונו גם ענייני החברות והתקבלו החלטות בעלות משמעות כלכלית עבורן.

הנאשם ולנקרי היו מודעים לכך שחרף קרבתם לבן דוד, פועל האחרון, כשהוא בניגוד עניינים חריף ובאופן אסור, בענייני החברות שבבעלותם.

במעשיהם המתוארים, העמידו הנאשמים, את בן דוד בניגוד עניינים בין האינטרסים עליהם הופקד בן דוד כעובד הציבור בנתיבי ישראל, לבין האינטרסים העסקיים של ונונו ולנקרי כספקים של נת"י, ויצרו תנאים שאפשרו לבן דוד לפעול בניגוד עניינים בין האינטרסים עליהם הופקד כעובד הציבור לבין האינטרסים העסקיים של הנאשמים.

פרט אישום שני - קבלת חוזים במרמה באמצעות חברות שלישיות

בשנת 2011, עובר להקמת חברת מתן, ביקש הנאשם להרחיב את פעילותו מול נת"י. הנאשם שידע כי בשל קשריו הענפים בקרב מקבלי ההחלטות בנת"י והשפעתו הרבה עליהם הוא יוכל לזכות בחוזי עבודה רבים נוספים, ביקש, יחד עם לנקרי, לפעול לא רק בתחום התכנון בו פעלה לבד שקד, אלא גם בתחום ניהול הפרויקטים.

לפי שלמד שקד לא עמדה בקריטריונים הבסיסיים לרישום למאגר הספקים של נת"י כחברה לניהול פרויקטים, פעל ונונו במרמה, ביחד עם לנקרי, על מנת לקבל עבודות לניהול פרויקטים מנת"י באמצעות חברות אחרות, הכל כמפורט להלן.

קבלת פרויקט "תאורת 900 צמתים" במרמה באמצעות חברת פרו- ש.י.א

במהלך שנת 2011 הוחלט בנת"י להוציא אל הפועל פרויקט גדול שבמסגרתו תותקן תאורת דרכים בכ-900 צמתים ברחבי ישראל (להלן: "פרויקט 900 צמתים"). לניהול הפרויקט נבחרה חברת ס.א.ד.ג הנדסה ובנין בע"מ שבבעלות דן גרונר. שווי הפרויקט עמד על 856,000 ₪.

הנאשם ניצל את קשריו האישיים עם בכירים בנתיבי ישראל, כדי להעביר את ניהול פרויקט 900 הצמתים, כביכול לניהולה של חברת פרו-ש.י.א הנדסה בע"מ (להלן: "פרו-שיא") שבבעלות אדי זלינגר, כאשר הלכה למעשה מי שניהל את הפרויקט על כל היבטיו יהיה לנקרי, מטעמה של חברת למד שקד.

זמן קצר לפני יום 24.8.2011 פנה הנאשם אל זלינגר, עדכן אותו על פרויקט 900 צמתים, והודיעו כי הוא צפוי לקבלו באופן רשמי מנת"י. הנאשם ולנקרי סיכמו עם זלינגר כי הם ינהלו את הפרויקט בפועל.

זלינגר הסכים להצעת הנאשם, וזאת תמורת עמלה אשר הוסכם שתשולם לו. כך, סוכם כי את התשלומים עבור ניהול הפרויקט שתעביר נת"י לפרו-שיא, יעביר זלינגר לידיד הנאשם בחברת למד שקד, וזאת בקיזוז עמלה של 10% שיותר זלינגר בידיו.

בהמשך, לאורך תקופת ביצוע הפרויקט, עשו הנאשם ולנקרי שימוש בשמו של זלינגר ובחותמת חברת פרו-שיא שהייתה ברשותם, על מנת לאשר כמנהלי הפרויקט חשבוניות של ספקים שעבדו במסגרת הפרויקט.

הנאשמים, לנקרי וזלינגר, יצרו מצג שווא כלפי נת"י לפיו פרו-שיא מנהלת את פרויקט 900 צמתים. בכך, התוו מנגנון לפיו תוכל הנאשמת לקבל במרמה מנתיבי ישראל תשלומים עבור ניהול הפרויקט, וזאת מבלי שלמד שקד רשומה כמוסמכת לנהל פרויקטים מטעם נת"י.

זלינגר הגיש לנת"י חשבוניות עבור ניהול פרויקט 900 צמתים, המגיעים לכאורה לפרו-שיא, על סמך דיווחים על עבודות שהעבירו לו הנאשם ולנקרי. לאחר קבלת הסכומים מנת"י, העבירם כמתואר לעיל לרשות הנאשם ולנקרי בניכוי העמלה עליה הוסכם.

כך, ביום 30.8.2012 הגיש זלינגר לנת"י דרישת תשלום- חשבון חלקי מס' 1 עבור ניהול התכנון המוקדם של פרויקט 900 צמתים בסכום של 746488 ₪, זאת באמצעות מסמך החתום בחתימתו של זלינגר ובחותמת חברת פרו-שיא.

ביום 30.8.2012 הגיש זלינגר לנת"י דרישת תשלום נוספת בגיל פרויקט תאורת צמתים- חשבון חלקי מס' 2 לניהול התכנון הראשוני, על סך 29074 ₪.

זלינגר העביר לנאשם את התשלומים עבור הפרויקט, לאחר קיזוז עמלתו בגובה 10% מהפרויקט בסך 71539 ₪. כך, ביום 11.12.2012 העביר זלינגר ללמד שקד שיק בסך של 601729 ₪ עבור ביצוע הפרויקט; וביום 15.1.2013 העביר זלינגר ללמד שקד שיק נוסף בסך 102294 ₪ עבור תשלום מע"מ בגין חשבונית 1/76.

כמתואר, קיבל הנאשם במרמה, ביחד עם לנקרי, את פרויקט 900 צמתים.

קבלת חוזים במרמה באמצעות יוסי שרגא וחברת ג.י.ד.

יוסי שרגא ז"ל (להלן: "שרגא") היה הבעלים והמנהל של חברת ג.י.ד. הנדסה בע"מ (להלן: "חברת גיד"); בעת הרלוונטית התמחתה גיד בניהול פרויקטים בהנדסה אזרחים וניהלה פרויקטים בתחום עבור נתיבי ישראל.

שרגא הכיר את ונונו עובר להקמת חברת למד שקד. שרגא והנאשם סיכמו כי הנאשם יפעל להבאת עבודות בתחום ההנדסה האזרחית לחברת גיד, וכי בכל עבודה שכזו יחלקו השניים ברווחים באופן שווה, בניכוי הוצאות ביצוע העבודה.

לאחר הקמת חברת למד שקד על ידי הנאשם, העביר שרגא את רווחיו של ונונו, בהתאם לסיכום ביניהם, אל חברת למד שקד.

במועד מסוים שאינו ידוע, עובר לחודש דצמבר 2011, פנה הנאשם לשרגא ואמר לו כי בפרויקטים הבאים שתקבל חברת גיד נתיבי ישראל, ונונו ולנקרי יבצעו את עבודת ניהול הפרויקט הלכה למעשה, כאשר שרגא יקבל חלק מהתשלום שיתקבל מנת"י עבור ניהול הפרויקט, בהתאם לסכום שייקבע בין שרגא לנאשם.

הנאשם פנה לשרגא מכיוון שונונו ולנקרי לא יכולים היו באותה העת לקבל מנת"י עבודות בתחום ניהול פרויקטים, זאת ומאחר והנאשמת באמצעותה פעלו, לא ענתה אז על הקריטריונים הבסיסיים שנדרשו בנת"י כדי לנהל פרויקטים.

נת"י נהגה בעת ההיא לשלם על עבודות ניהול הפרויקטים תוך הפרדה בין התמורה בעד ביצוע העבודה לבין סכים המע"מ בגינה. בשל כך, הציע שרגא לנאשם ולנקרי כי חלקו בתמורה ישווה לסכום המע"מ שתעביר נת"י, שעמד באותה עת על 16-18% מהתמורה בגין הפרויקט.

ביום 19.12.2011 קיבלה חברת גיא מנת"י שלושה פרויקטים, אשר הועברו, על פי המתווה המתואר, לניהול הלכה למעשה של הנאשם ושל לנקרי: פרויקט צומת תל עכו; פרויקט צומת רמה מערב; ופרויקט צומת שזור. התמורה בגין ניהול פרויקטים אלה עמדה על כמה מאות אלפים שקלים.

זמן קצר לאחר מכן, עם הקמת חברת מתן על ידי לנקרי, בחודש ינואר 2012, ביקשו הנאשם ולנקרי, משרגא, כי את תשלומים מנת"י יעביר מעתה לחברת מתן.

על אף שהפרויקטים נוהלו על ידי הנאשם ולנקרי, הציגו השניים מצג שווא בפני נת"י, לפיו גיא היא חברת הניהול המנהלת את הפרויקטים, זאת תוך שימוש בשמו של שרגא ובחותמת של חברת גיא, בהתנהלותם אל מול נת"י.

בכובעו כמנהל פרויקטים תחת שמה של חברת גיא, ביקש לנקרי, בתאום עם הנאשם, בוועדת המומחים של נת"י להתקשר עם למד שקד, אשר בבעלות הנאשם, לצורך ביצוע עבודות התכנון בפרויקטים צומת רמה

מערב, צומת הכניסה לשזור וצומת תל עכו. בקשות אלו נעשו ע"י לנקרי, בשיתוך עם הנאשם, תוך הצגת מצג שווא ותחת שמו של יואב בן-נתן, עובד לשעבר בחברת גיד, או בשמו של שרגא.

בעקבות מצגי השווא האמורים אישרה ועדת המומחים את בקשות ההתקשרות, וחברת למד שקד קיבלה במרמה חוזי תכנון בפרויקטים: צומת רמה מערב, צומת כניסה לשזור וצומת תל עכו. שווי חוזים אלו עמד על כ-132000 ₪. כספים אלה הועברו לנאשמת שבבעלות הנאשם.

לנקרי אשר שימש כאמור כמנהל הפרויקטים מוצת רמה מערב וצומת תל עכו, "פיקח" בכובעו זה, בתאום עם הנאשם, על הנאשם, שהיה מקורבו, חברו הקרוב ושותפו העסקי- אשר שימש במתכנן פרויקטים; וכן, בתאום עם ונונו, אישר את דרישות התשלום של הנאשמת מנתיבי ישראל.

כמתואר, קיבל הנאשם במרמה את החוזים, הפרויקטים והתשלומים המתוארים לעיל.

פרט אישום שלישי - קבלת דבר במרמה- פרויקטים משותפים לחברות מתן ולמד שקד

כמתואר לעיל, בשלב מסוים ביקשו הנאשם ולנקרי, לפעול בתחום ניהול הפרויקטים באמצעות חברה חדשה בבעלותו של לנקרי. כך, בינואר 2012 הקים לנקרי את חברת מתן.

תוך ניצול קשריו המתוארים של הנאשם אצל עובדי נת"י ובכירה כפי שתואר לעיל, החלה מתן לקבל עבודות ניהול פרויקטים מיד בסמוך לקמתה. במעלה הדרך קיבלה מתן פרויקטים נוספים לניהול, והמליצה למנות את למד שקד כמתכננת תחתיה. כך, קיבלו לידיהם מתן ולמד שקד בין היתר את הפרויקטים המשותפים הבאים: פרויקט כביש 70, 74.5-75.5 ק"מ, פרויקט כביש 70, 77-78 ק"מ; פרויקט כביש 60- מעבר קלנדיה.

כמתואר לעיל, פעלו הנאשמים ולנקרי, במשותף, בניגוד עניינים ממשי ומובהק בין תפקידה של מתן כמנהלת פרויקטים וכידה הארוכה של נת"י לבין קשריה ללמד שקד, שכן במסגרת ניהול הפרויקט נדרשה מתן לפקח על עבודתה של למד שרד ולאשר את דרישותיה לתשלום. כך, יצרו הנאשם ולנקרי מצב בו "פיקח" לנקרי על הנאשם- שהיה מקורבו, שותפו העסקי וחברו הקרוב, ואישר את דרישות התשלום של למד שקד.

הנאשם ולנקרי נמנעו מלגלות לגורמים שונים בנת"י על ניגוד העניינים הקיים ביניהם המתואר לעיל, זאת חרף שהצהירו טרם שנכנסו למאגר הספקים בנת"י, וכתנאי לכך, כי אין להם כל ניגוד עניינים אשר עשוי להשפיע על נת"י.

כתוצאה מהצהרות השווא האמורות לעיל, קיבל לנקרי במרמה את שלושת הפרויקטים לניהול בשווי 879,387 ₪ ; ואילו הנאשמת שבבעלות נאשם, קיבלה במרמה למצער 14 חוזים בשווי 802,399 ₪.

במתואר פעלו הנאשמים במרמה כלפי נתיבי ישראל וקיבלו כתוצאה מכך את הפרויקטים והתשלומים המתוארים לעיל.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

העבירות המיוחסות לנאשמים הן תוצאה של התארגנות קבלנים עם עובדי ציבור באופן פסול לצורך עשיית רווחים.

ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה בביצוע עבירות אלה אשר פוגעות בציבור בכללותו. מנגד, בעבירות אלה יש חשיבות מיוחדת לחרטה ולהודאה. הנאשם כמעט בן 50 שנים, נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. עוד ציין ב"כ המאשימה כי חלפו מספר שנים מעת ביצוע העבירות.

המאשימה סבורה כי העונש אליו עותרים הצדדים לנאשם 1, בדמות מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בתוספת קנס משמעותי, הינו עונש הולם, בנסיבות העניין.

לדידה של המאשימה, מדובר בהסדר ראוי המאזן נכונה בין חומרת העבירות המיוחסות לנאשם לבין נסיבותיו האישיות, תוך השוואה לעונש שהוטל על נאשמים אחרים בפרשייה זו.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמים ביקש מבית המשפט לקבל את הסדר הטיעון בהיותו ראוי בנסיבות העניין.

הוא הצטרף לדברי ב"כ המאשימה וציין כי המאשימה שקלה את כלל השיקולים הראויים

הנאשם נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

עוד הדגיש ב"כ הנאשמים כי בכל הנוגע לקנס המוסכם בסך 900,000 ₪ - אין הנזק הכלכלי מסתכם בכך ושיעורו גדול משמעותית. הנאשמת הינה חברה שמנתה 25 עובדים, רובם מהנדסים ונסגרה. אין מדובר רק בנזק שנגרם מסגירתה אלא גם נזק צופה פני עתיד.

הנאשם התנצל והביע חרטה בדבריו בפני בית המשפט. הוא סיפר על החוויה הקשה שעבר. חייו וחיי משפחתו נעצרו לארבע שנים. ארבע שנים הוא בעונש. עוד ציין כי נגרמו לחברה, הנאשמת הפסדים של פרויקטים וחוזים בשווי עשרות מיליוני ₪. הוא לא יעבוד עוד בתחום הציבורי. הנאשם ביקש מבית המשפט ליתן החלטתו בהקדם האפשרי על מנת לאפשר לו לחזור לחיים והודה לבית המשפט.

דין

עניינו של נאשם זה הוא חלק מפרשה מסועפת ומורכבת שנחקרה ועוסקת בעבירות שבוצעו על ידי עובדי ציבור ועל ידי אחרים.

כתב האישום מסועף ומורכב, מכיל פרטי מידע רבים ועיקריו פורטו לעיל. בתמצית יצוין כי עניינו בניצול קשרים אישיים שבין קבלנים שונים לעובדי ציבור, על מנת להפיק רווחים כספיים, בדרכים שאינן חוקיות.

ברי שמעבר לפגיעה בשלטון החוק שיש במעשים אלה, ופגיעה בנורמות התנהגות ראויות בחברה מתוקנת, הרי שיש בכך פגיעה בציבור כולו.

כך, יחד עם אחרים, הביא הנאשם עובדי ציבור למצב של פעולה בניגוד עניינים על מנת לקדם אינטרסים שונים שלו ושל הנאשמת.

כך, ביחד עם אחרים, תוך ניצול קשרים עם עובדי ציבור בכירים, הביא הנאשם לקבלת פרויקטים במרמה, על מנת לקדם אינטרסים שלו ושל הנאשמת.

בשורה ארוכה של פסקי דין הוגדרו עבירות הפרת אמונים כעבירות חמורות שיש בהן כדי לפגוע ביושרה של הרשות הציבורית והפגיעה באמון הציבור בה. עוד נפגעת תדמיתם של עובדי השירות הציבורי והאמון במוסדות הציבוריים. כפועל יוצא מכך, נקבע לא אחת כי על בית המשפט להעביר מסר חד משמעי לציבור בדבר שמירה על טוהר המידות ברשויות השונות, דבר אשר בא לידי ביטוי בענישה מחמירה ומרתיעה, שיש בה כדי להעביר מסר הרתעתי לעובדי הציבור בכלל (ראה למשל ע"פ 1044/12 יגאל סער נ' מדינת ישראל ; דנ"פ 1397/07 מדינת ישראל נ' שבס, פ"ד נט(4), 345) (להלן: "פרשת שבס").

עבירת הפרת אמונים חובקת פגיעה בשלושה ערכים מוגנים, כמפורט להלן (ראה "פרשת שבס"):
הראשון, פגיעה באמון הציבור בעובדי הציבור. נקבע כי אמון זה הוא תנאי הכרחי לתפקודם של עובדי הציבור וחיוני לשמירה על מסגרות חברתיות (ע"פ 4148/96 מדינת ישראל נ' גנות, פ"ד נ(5) 368,386).
השני, פגיעה בטוהר המידות של עובדי הציבור. ערך זה נועד לבער את נגע חוסר ההגינות וחוסר היושר ממסדרונות השלטון.

השלישי, נועד להבטיח את פעילותו התקינה של המנהל הציבורי ולוודא כי עובד הציבור יפעל כמצופה מתפקידו על פי הכללים ואמות המידה הקובעות את תהליך קבלת ההחלטות ויוודא כי האינטרס הציבורי יוגשם הלכה למעשה.

כל אחד מן הנאשמים, כאמור, הורשעו בביצוע עבירת סיוע למרמה והפרת אמונים.

הנאשמים, כאמור, גם הורשעו בשלוש עבירות של קבלת דבר במרמה. לעניין עבירה זו, נקבע בע"פ 8573/96 מרקדו נ' מדינת ישראל כי "...אף אם לא נגרם נזק חומרי למרומה, כתוצאה מקבלת הרווחים, אין בכך בלבד כדי לשלול את תחולת העבירה... שכן האינטרס החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה".

בענייננו, הנזק שנגרם הינו חופש הרצון הנקי משיקולים זרים או אישיים של מי ממקבלי ההחלטות בנתי"י וכן,

ההפסד הפוטנציאלי לקבלנים פוטנציאליים הנובע ממעשי הנאשמים.

עוד נפגע, מביצוע העבירות, עקרון השוויון - אשר בא להבטיח כי רשויות מנהל תפעלנה באופן הוגן ושוויוני, תוך מתן הזדמנות שווה לפונים אליהן להתקשר עמן בחוזים ובכך לזכות בכספי ציבור, ללא משוא פנים, כשנגד עיניהם עומדים התועלת הכלכלית, החברתית והציבורית.

בחינה של מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי למתחם העונש ההולם מנעד רחב. הוא נע בין הטלת עונש הצופה פני עתיד לבין הטלת עונש מאסר בפועל, הכל תלוי בסוג העבירה ונסיבות ביצועה.

הצדדים כאמור הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו עתרו כי ייגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

אם מצאתי לכבד את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, הרי זה משום קבלת הלכת בית המשפט העליון כי דרך כלל יש לכבד הסדרי טיעון מתוך הנחה כי הצדדים לו שקלו את מכלול השיקולים הצריכים לענין (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז (1) 577).

ואכן, בענייננו נראה כי כך עשו הצדדים.

המאשימה שקלה, למרות כל ההיבטים לחומרא הנזכרים לעיל, כי הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על כל מעשיו וכי בעבירות מעין אלה, בפרשות מעין אלה יש ליתן לכך משקל נכבד, בשל ההיבטים הציבוריים שיש לנטילת אחריות כזו והמסר המועבר בנטילת האחריות הן לציבור כולו, הן לעובדי הציבור והן לנאשמים האחרים בפרשה.

עוד נשקל חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים, עברו הנקי של הנאשם וחלקו בפרשה זו, ביחס לחלקם של אחרים. כן, נשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם - מצבו הבריאותי.

משנשקלו כל השיקולים הצריכים לענין ונעשה איזון בין מכלול האינטרסים, מצאתי כי ההסדר מצוי במתחם הסבירות ויש לכבדו.

כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם, אני גוזרת עליו -

שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 3.4.19.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי בה הורשע.

קנס בסך 450,000 ₪ או 10 חודשי מאסר תמורתו.

על הנאשמת אני גוזרת קנס בסך של 450,000 ₪.

הקנסות ישולמו בהסכמה מתוך הכסף שנתפס על ידי המשטרה בהתאם לצווי בית משפט שניתנו במהלך החקירה כדלקמן:

5,000 ₪ הופקדו במשטרה כנגד שחרור רכב תפוס - 79375975.

26,208 ₪ הופקדו במשטרה כנגד שחרור רכב תפוס - 78143578.

30,000 ₪ הופקדו במשטרה במהלך החקירה - 77985960.

7,119 ₪ תפוסים בחשבון 373064 ע"ש הנאשם בבנק הפועלים.

4,222 ₪ תפוסים בחשבון 320175/06 ע"ש איילת עציון, אשתו של הנאשם, בבנק לאומי, סניף 640

292,199 ₪ - יתרות זכות לתשלום עבור הנאשמת מחברת חופרי השרון- אלקטרה תשתיות ואנרגיה בע"מ - מס' פריט במשטרה 78415298.

324,350.94 ₪ - יתרות זכות לתשלום עבור הנאשמת מחברת נתיבי ישראל בע"מ - מס' פריט במשטרה 78415288.

בהתאם להסכמת הצדדים, מתוך כלל סכומי הכסף הללו יועבר תחילה לתשלום מלוא סכום הקנס שהוטל על הנאשמת ולאחר תשלום מלוא הקנס, תועבר יתרת הכסף התפוס לתשלום הקנס שהוטל על הנאשם. סכומי הכסף יועברו במישרין לקופת בית המשפט. הדבר ייעשה לא יאוחר מיום 20.6.19.

את יתרת הקנס שתיוותר לנאשם לשלם, לאחר העברת כל הסכומים האמורים לקופת בית המשפט, בסך של 210,902 ₪, יהא על הנאשם להעביר לקופת בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.11.19.

52,000 ₪ שהופקדו במשטרה כנגד שחרור תפוסים (בהתאם לצו 80363597), יוחזרו לנאשם.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 01.09.19 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז, רמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, במעמד הצדדים.